

De 24ste geeft weer een kleine bonte specht in 't Vondelpark; vanaf de 26ste tot nu, een ekster in den Artistuín en de 27ste 2 boomklevers in de stad.

Den 9den komt een kleine bonte specht in een tuintje bij de Munt (een plein in 't centrum). Dien dag sterke trek van kieften en spreeuwen boven de stad en verder 200 eenden; alles waarneming van een vriend. Wij wonen den trek bij in de Bloemendaalsche duinen, noteeren tusschen 9.30 v.m. en 2.30 n.m. o.a. 1100 kieften, 86 goudplevieren en 300 spreeuwen.

Den 10den, 11den en 12den November krijgen we bericht, dat er groote troepen eenden op 't Buiten-IJ liggen en er ganzen overtrekken, alles in verband met de plots invallende kou. Den 12den trekt een troep van ongeveer 60 ganzen over.

Den 16den nemen we zelf op Zeeburg waar: eenige honderden eenden, ter ver weg om te determineren of eenigszins precies te schatten; 10 kol (?) ganzen; 3 strandleeuweriken (2 ♂ ♂ en 1 ♀); troepjes pieperachtigen en leeuweriken, vooral kuifleeuweriken; 2 bruine kiekendieven; nog, niettegenstaande de vorst, een kievit; torenvalkje (waarschijnlijk broedvogel); 1 kanoetstrandlooper; 2 of 3 onbekende strandloopers; troepjes keepen en vinken in de zulte en verder een roofvogel, die een vischarend *moet* geweest zijn. (Zie het »konden niet anders« in 't Vogeljaar, 2de druk, pag. 421). Het dier vloog dicht langs en door onze kijkers namen we 't volgende waar: kop wit met zwarte lengtestreepjes; keel wit; borst met zwarte vlekken; verder onderkant wit; rug, mantel, enz. zwartbruin met lichtgrijzen glans; vleugeltoppen zwart, weinig gevingerd; staartpenen zwart; manier van vliegen was niet die van kiekendief, 't dier sloeg sneller en zweefde maar kort. 't Artismuseum had maar 3 ex. die, op de borstvlekken na, overeenkwamen. Boeken en plaatwerken wezen evenwel ook op vischarend.

En tot slot: 22 November, 2 groote gele kwikstaarten in de stad.

Door publiceering van deze feiten hebben we misschien sommige stadgenooten op den betrekkelijken vogelrijkdom opmerkzaam gemaakt en opgewekt wat meer er op te letten. Maar in ieder geval hebben we dit ook geschreven om langzamerhand tot een volledig overzicht van het leven en bewegen van de vogels in Amstelland te komen. Voor aanvulling van 't bovenstaande houden wij ons aanbevolen, vooral omdat we in 't komende seizoen tot vergelijkingszullen overgaan.

Keizersgracht 622.

WOUTER VAN DIENEN.

TOBBIE HUNGER.

..... DIE EENS ROEPENDEN IN DE WOESTIJN.

LEEF zo de stem van Tollenaar, die zo luid en fris klonk in No 10 van ons lijfblad?

Ik had verwacht in het Maartnummer een bespreking, een geanimeerd debat over Tollenaars ideeën; maar geen woord wordt er over gerept!

Heeft het de lezers met lamheid geslagen of is de gewezen wonde zo diep ingekankerd dat niemand het mes er in durft zetten?

Tollenaar noemt als eerste kwaad van ons natuurliefheben: „de groote versnippering”. En hij heeft m.i. gelijk. Vroeger kon men in „De Levende Natuur” de artikelen vinden, die ons opwekten tot natuur waarnemen, die ook de leek en de jeugd konden volgen, voor wienbers de prettige stukjes een grote aansporing waren om ook van die rijke levensbron te drinken! En tans? Nu moet ik trachten de N.R.C. machtig te worden om Rinke Tolman te genieten; de „Telegraaf” voor Wigman, „de Natuur” voor Kuylman, „Floralia” voor de Meijere, „de Groene” voor etc — Moeten ik mij op al deze en nog andere periodieken gaan abonneeren, om artikeltjes te lezen, die in „De Lev. Natuur” thuis horen? Waar is het blad, dat ik warm kan

aanbevelen voor iemand die het noviciaat nog moet doormaken van natuurstudie? Waar zijn verder de handleidingjes, die ik hem kan geven als hij mij eenvoudige boekjes vraagt over vogelstudie, over vissen, over vlinders, over kevers, over paddenstoelen, over geologie? Er is zo weinig keuze, wat des te meer opvalt, als wij onze ogen slaan over de Oostgrens, waar over het zelfde onderwerp geschikte lectuur in Hülle und Fülle te bekomen is.

Toen we in den Herfst 17 en 18 goedkope plaatjes over Paddenstoelen moesten hebben kon niet de *Mycologische* doch een Vegetariërs Ver. ons helpen — gedeeltelijk helaas, want de voorraad was spoedig uitgeput en *nieuwe* werden er niet gedrukt.

Toen ik in 't voorjaar van 1919 aan enthousiaste vogelliefhebbers in spé een boekje, aanbeval: Het Vogelboekje van Thijssse, bleek dit uitverkocht.

Nog dezer dagen vroeg me een jeugdige vriend uit Apeldoorn determineerlijsten voor Libellen — Gelukkig kon ik de aanvrager helpen met een overdruk uit „De Levende Natuur“ maar wat een onhandig formaat is dit voor gebruik. Hoeveel beter was het niet als die studie van J. Heimans in passend kleed te verkrijgen was.

Waarin hebben velen de aansporing tot natuur bekijken in de laatste 6—8 jaren gevonden? Niet door prettige werkjes, fraai door onze uitgevers geïllustreerd, maar door... de reclame van een koek- en beschuithandelaar! Wij kunnen die firma daarvoor niet dankbaar genoeg zijn; maar 't is toch een zonderling verschijnsel. Wie weet of er niet spoedig een sigaretten- of gloeikousjesfirma opstaat, die ons de wonderheden der Vaderlandse geologie illustreert!

Inderdaad wij lijden aan versnippering van krachten, ondanks de zoveel duizend leden tellende N. N. V. Hun lijfblad *Natura* moest in „De Levende Natuur“ gemetamorfoseerd worden. Schrijvers van naam en kunde, populaire enthousiasten, zoals ik er in 't begin van dit epistel genoemd heb, moeten ons bijdragen leveren voor 'n flink honorarium, *kan* dat onmogelijk dan moeten die schrijvers aan „De Levende Natuur“ toestaan, dat ze hun artikels overneemt. Want beter oud brood voor de duizend hongerenden, dan in 't geheel geen brood. Dixit.

»*Natura docet*« Lentemaand '20.

BERNINK.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Kokerjufferhuisje.

Zeldzaam huis van een kokerjuffer. — Dezer dagen vonden wij in een der vijvers van het Gemeentebosch te Zeist een kokerjuffer, gehuisvest in eene woning van beukenbladeren, welke keurig rond afgesneden en aan elkaar bevestigd waren. Nevenstaande schets (op ware grootte) geeft den vorm en de samenstelling der woning aan. Deze bestond uit de beukebladeren 1, 2, 3 en 4, terwijl de opening o aangeeft, waar de kop der kokerjuffer telkens zichtbaar werd.

In een aquarium geplaatst, met eenige uit den vijver meegebrachte bladeren, trok de juffer, zich aan een dier losse bladeren vastgrijpende, steeds onder een blad, en bleef daar verscholen.

Y. H. GATSONIDES en J. J. A. DE VRIES.

Vergroeiing bij peen (*Daucus carota*). In De Levende Natuur XIX, p. 240, komt eene afbeelding voor van twee met elkander vergroeide (?) worteltjes of peentjes. M. i. zijn deze twee peentjes niet met elkander vergroeid, maar om elkander heen gedraaid. Ik bezit in de verzameling der H. B. S. 5 te Arnhem iets dergelijks. Een peentje is door onbekende oorzaak gespleten, gevorkt, en wel vlak bij zijn top of begin; en nu zijn die twee takken eveneens om elkander heen gedraaid, juist als bij de genoemde afbeelding. -- Beide gevallen wijzen m. i. op een buitengewone gevoeligheid voor aanraking of druk, en wel in dien zin, dat de worteltjes door dien druk tot draaiing of winding gebracht werden evenals klimplanten en ranken. Meer mededeelingen omtrent zulke „windende“ wortels zullen zeker der Redactie van De Levende Natuur welkom zijn.

Arnhem.

A. C. OUDEMANS.